



Justitiedepartementet

Angående betänkandet Ökat informationsflöde till brottsbekämpningen – En ny huvudregel (SOU 2023:69)

Ekobrottsmyndigheten lämnar härmed sitt yttrande över rubricerat betänkande.

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker utredningens författningsförslag och ser särskilt positivt på förslagen om uppgiftsskyldighet för både vissa myndigheter och finansiella företag. Vad som anförs nedan bör dock beaktas i den fortsatta beredningen av utredningens förslag eller i framtida initiativ till författningsändringar.

Ekobrottsmyndigheten vill också betona vikten av en helhetssyn och samordning vad avser författningsändringar rörande informationsutbyte mellan myndigheter, eftersom flera sådana utredningar pågår parallellt.

6.7 Identifierade behov som inte omfattas av utredningens förslag

Som utredningen redogör för i avsnitt 6.7 har bl.a. Ekobrottsmyndigheten påtalat behov av bättre tillgång till information från fler statliga myndigheter än de som omfattas av den föreslagna bestämmelsen om uppgiftsskyldighet för statliga myndigheter. För Ekobrottsmyndighetens del handlar det främst om de myndigheter, utöver Finansinspektionen och länsstyrelserna, som utövar tillsyn över verksamhetsutövarers arbete mot penningtvätt och finansiering av terrorism samt om Trafikverket och Skolverket.

7.3.5 Sekretesskyddet hos de brottsbekämpande myndigheterna

Ekobrottsmyndigheten bedömer likt utredningen att merparten av de uppgifter som genom de föreslagna uppgiftsskyldigheterna kommer att lämnas till en brottsbekämpande myndighet kommer att skyddas av sekretess hos denna myndighet. Utredningen berör kort i detta sammanhang också frågan om sekretesskyddet för sådan information som en brottsbekämpande myndighet vid en begäran behöver lämna till en myndighet som omfattas av uppgiftsskyldigheten. Utredningen konstaterar härvid att sekretess enligt 18 kap. 1–2 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, är tillämplig även hos icke brottsbekämpande myndigheter.

Ekobrottsmyndigheten vill dock erinra om att detta inte gäller sekretess enligt 35 kap. 1 § OSL. Under en förundersökning kan bestämmelsen om sekretess enligt 35 kap. 1 § OSL gälla samtidigt som sekretess enligt 18 kap. 1 § OSL inte längre gör sig gällande, t.ex. om en misstänkt blivit delgiven misstanke. En uppgift som i ett sådant läge lämnas ut i samband med en begäran från en brottsbekämpande myndighet, kommer således enbart att omfattas av sekretess enligt 35 kap. 1 § OSL. Ekobrottsmyndigheten anser därför att frågan om vilket



skydd sådana uppgifter har hos de myndigheter och aktörer som omfattas av föreslagen uppgiftsskyldighet bör uppmärksammas i den fortsatta beredningen.

9.7.3 Kan myndigheterna räknas upp i förordning?

Enskildas behov av integritetsskydd för information hos myndigheter får numera anses vara tillgodosett genom gällande dataskyddsreglering. I och med detta borde därför inte längre de skäl som angavs i förarbetena till 1980-års sekretesslag, för att sekretess ska gälla mellan myndigheter, ha samma betydelse. Att utvidga, eller inskränka, kretsen av uppgiftsskyldiga myndigheter borde därför inte anses kräva den allsidiga genomlysning som ändring av lag innebär. Ekobrottsmyndigheten anser mot bakgrund härav att listan med vilka statliga myndigheter som ska omfattas av den föreslagna uppgiftsskyldigheten kan regleras i förordning.

22.3 Ekonomiska konsekvenser

Ekobrottsmyndigheten vidhåller vad som anges i avsnitt 22.3.2 om att Ekobrottsmyndigheten kommer att vara i behov av ökade resurser om förslagen genomförs och delar således inte utredningens bedömning i denna del.

Detta yttrande har beslutats av tillförordnade generaldirektören Ann Lemne. I ärendets slutliga handläggning har rättschefen Gabriella Loman deltagit. Verksjuristen Jonatan Lindgren har varit föredragande.

Ann Lemne

Jonatan Lindgren

Expedition till
ju.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia till
ju.da@regeringskansliet.se
ju.L4@regeringskansliet.se